

дж животътъ мѣ, който е времененъ, и най послѣ съ свършюва единъ пѣть, но азъ, ако го изыска времето, благодаренъ съмъ, да изгъбѣ и живота. Или днесъ съмъ умрѣлъ, или утрѣ, че какво има? Но да изгъбѣ ли дѣшата си, която е безсмъртна? Която, ако изгъбѣ, изгъбихъ ли сичко? О! това го не стрѣвамъ никога, никога.

Това е другото, но израдното преимъщество на дѣшата, дѣто е безсмъртна. Най-послѣ тойзи светенъ, и тѣненъ свѣтъ съ свършюва единъ пѣть съ сичко, щото има красно, добро, и скъпо. „Преходитъ въ образъ мѣра сегѣ.“⁶⁶ Кор. 7, 31. Или рано, или късно има да дойде смъртъ-та, която дава край на сичкы вещи. Колкото имоты имамы, или тѣ нх оставатъ, защото ги изгъбамы, или ный ги оставамы, защото умирамы. „Всѣка плѣтъ, трава, и всѣка слава человекъа ѣкѣ цвѣтъ травнѣй: ѣзше трава, и цвѣтъ ѣ ѣ ѣпадѣ.“⁶⁷ Исѣія, 40. ст. 6, 7. Дѣшата само имамы безсмъртна, която живѣе вѣчно, не умира никога. Следователно кою полза да придобые человекъ сичкѣй свѣтъ, който единъ пѣть съ свършюва, и да изгъбѣ дѣшата си, която съ не свършюва никога? „Кѣмъ полза человекъ, ѣще приобращетъ мѣръ вѣсь, и ѣщетитъ дѣшѣи своѣй? При това, ако азъ изгъбѣ едно нѣщо, мож и пакъ да го придобѣмъ; ако изгъбѣ честь-та си, мож пакъ да ѣ придобѣмъ; ако изгъбѣ свободата си, мож да ѣ искъпѣмъ; ако изгъбѣ здравѣето си, мож да ѣ исцѣримъ; ако изгъбѣ живота си, то азъ мож да възкрѣснемъ. „Чѣю воскресѣніѣ мѣртвѣихъ;“ но ако изгъбѣ дѣшата си, нѣма вѣкы (уви!) Нѣма искъпленіѣ, нѣма вѣкы исцѣленіѣ, нѣма вѣкы възкресеніѣ! Изгъбихъ ли ѣ веднъждъ? Изгъбихъ ѣ за всякогы.

Ахъ! да бы было възможно, щото тѣй (веднъждъ) да влѣзеше единъ пѣть въ ума ни, въ сърдцето ни. Богъ направилъ и Рай и Адъ: тамъ мѣсто на вѣченъ животъ, тѣкъ мѣсто на вѣчна мъка; тамъ на праведныты, тѣкъ на грѣшныты дѣшиты: и ѣдѣтъ сѣи въ мѣкъ вѣчнѣю, праведницы же въ живѣтъ вѣчныи.“⁶⁸ Мат. 26, 46. На раѣ ключевѣти, Богъ даде на человекъескы рѣцѣ: „дѣмъ ти. (каза на Петра, и на другыты Апостолы), дѣмъ ти ключѣи царствѣа небѣснагѣ.“⁶⁹ Мат. 16, 19. На Ада ключевѣты не даде нѣти на нѣкоѣ человекъ, нѣти на нѣкоѣ Ангелъ, нх ги задържа самъ си Богъ. Той самъ си го казва въ първата глава на откровеніѣто: „И ѣмамъ ключѣи ада“ И по кою причина ключевѣты на раѣ, който